

markedsføringsskik ikke overtrædes, og at der ikke finder ubillig priskonkurrence sted.

I dette nævn kan der behandles sager, der knytter sig til åben uddannelse, og det uanset om udbudet har fundet sted som indtægtsdækket virksomhed eller med statstilskud.

Spm. nr. S 274

Til skatteministeren (27/10 97) af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren tage initiativ til ændring af kulafgiftsloven, CO₂-afgiftsloven og svovlafgiftsloven, så der gives mulighed for dispensation i forbindelse med særlige forhold?«

Begrundelse

Ovenstående forslag er foranlediget af sag om kulafgift pålagt Cathrinesminde Teglværksmuseum ved Broager i Sønderjylland. Cathrinesminde Teglværksmuseum fungerer på rent frivillig basis og har netop genskabt en 29 år gammel ringovn. Ringovnen skal, som et udstillingsobjekt på museet, give et indblik i et klassisk uddøende dansk håndværk. Ringovnen giver ingen indtægter for museet og er blevet til efter stor frivillig indsats bl.a. med gratis hjælp fra De Forenede Teglværker.

For at kunne brænde tegl er en temperatur på 1.000 grader påkrævet. Så høje temperaturer opnås med kulfyring, og museet har derfor bestilt 30 tons kul til en pris af 15.000 kr. Men derefter kommer Told og Skat med et afgiftskrav på 25.000 kr. Museet kan ikke se det rimelige i dette og søger dispensation hos Told og Skat, hvilket afvises. De tre ovennævnte love giver ikke mulighed for dispensation. Da museet ikke har mulighed for at indsamle penge til afgiften, må ringovnen igen slukkes.

Svar (10/ 11 97)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Baggrunden for spørgsmålet er, at man på Christinesmindes Teglværksmuseum ønsker at brænde tegl i forbindelse med museets aktiviteter i en såkaldt ringovn. Hertil skal bruges ca. 30 tons kul i første omgang.

Afgiften på kul, der udgør langt den største del af den afgift teglværksmuseet skal betale ved køb af kul til brænding af murstenene, blev vedtaget i 1982 under den forrige regering. Kulafgiften indeholder ikke mulighed for at give dispensation. Tilsvarende gælder for CO₂- og svovlafgiften, der dog udgør et betydeligt mindre beløb end kulafgiften.

Det har tillige været fremme i pressen at veterantog og dampskibe er fritaget for kulafgift. Denne fritagelse skyldes ene og alene at konventionelle jernbaner og færger er fritaget for energifgifter og der er således tale om afgiftsmæssig ligestilling mellem disse og veterantogene og dampskibene. Noget lignende er ikke tilfældet for teglværksmuseet, idet andre teglværker må betale afgift af de brændsler de benytter.

Hertil kommer så, at det er min holdning, at afgifter klart skal fremgå af loven, således at borgerne kan se, hvilke aktiviteter der er afgiftsbelagt, og hvilke der er fritaget for afgift. Dispensationsbestemmelser opfylder ikke dette mål, men medvirker kun til at gøre afgiftsreglerne uigennemsigtige.

Herudover skaber dispensationsbestemmelser generelt øget administration.

Hvis der gennem afgiftslovgivningen skulle gives afgiftslempelse eller fritagelse for teglværksmuseet, bør det derfor fremgå direkte af loven, at f.eks. teglværker som Christinesminde er fritaget for de pågældende afgifter.

Det er dog regeringens generelle holdning, at der ikke bør ydes tilskud eller gives særlig støtte til bestemte formål gennem skatte- og afgiftslovgivningen. Det gælder, uanset om der er tale om museer eller andre gode formål.

Jeg har rejst spørgsmålet overfor Kulturministeren, for at undersøge om der under Kulturministeriet skulle være midler til at imødekomme teglværksmuseets problemer.

Spm. nr. S 340

Til forsvarsministeren (4/11 97) af:

Otto Steenholdt (V):

»Vidste ministeren, at amerikanerne i foråret har anlagt en islandingsbane uden for det såkaldte forsvarsområde ved Thule-basen, og har ministeren underrettet Grønlands Landsstyre om, at »New York Air National Guard